

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXIV — Nr. 405 (5839)

ZIAR AL

CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Marti 24 decembrie 1968

„FICA MEA A ALES PROFESIA, ALȚII PREFERĂ SPORTUL...”

O discuție cu prof. dr. docent PIUS BRÎNZEU, rectorul Institutului de Medicină din Timișoara, pe tema:

„Marea performanță sportivă sau profesia? — o dilemă a tineretului contemporan”

O discuție cu prof. dr. docent PIUS BRÎNZEU este întotdeauna interesantă și asta indiferent de subiect. Deși chirurg și dascăl erudit în această disciplină a lui Esculap, rectorul Institutului de Medicină din Timișoara înfirmă prin vastitatea și multilateralitatea preocupărilor sale ideea că chirurgia rămâne numai o chestiune de tehnică și precizie, de instruire mecanică.

Apropundu-și cu aviditate și încă de tânăr preocupări de o mare diversitate, prof. dr. docent Pius Brînzeu este astăzi un om de vastă cultură (volumul „Educația estetică în chirurgie” fiind în acest sens un argument convingător), cu un neîmănat simț estetic, posesor al unei colecții de comori artistice, un jucător de șah pasionat și un... fost sportiv activ. Fotbalist la Lugoj, el a ajuns în timpul studenției să evolueze la Strassburg chiar în divizia secundă a Franței, practicând, în același timp, și atletismul cu rezultate meritorii. De altfel, o pereche de pantofi cu cuițe stă rînduită frumos în bogata și încă neîncheată suulă de amintiri a acestui savant bănănean, provocînd mereu nostalgice referiri la idealurile și energiile risipite în tinerețe pe pista de zgură.

N-am fost, deci, prea surprinși, dacă discuția, fără divagații protocolare, a început simplu, direct, cu multă sinceritate.

tru a oferi societății un medic bun. Același fenomen se înregistrează, poate mai pregnant, în alte domenii. A fi un inginer bun, un tehnician util procesului de muncă actual, înseamnă a învăța mult, a privi spre orizonturi largi încă de pe băncile școlii, a cerceta temeinic, ajungînd în viață nu numai cu noțiunji bine cunoscute, ci și cu idei inovatoare. Azi, la institutul nostru, depunem mari eforturi în această direcție, încercînd — este drept nu întotdeauna cu rezultate încurajatoare — să transformăm învățătura din studiu pasiv, în studiu activ. Nu ocolim nimic din ce ar putea interesa pe viitorul

Interviu realizat de Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

— Sportul? Cine ar putea avea astăzi curajul să mai conteste valoarea educativă, biologică, socială a acestui factor esențial în dezvoltarea omului, încă de acum mii de ani? Nu, sincer nu cred că s-ar mai putea realiza o astfel de, să zicem, teorie.

— Fiind, absolut de acord cu dv. am dori să analizăm discuția spre una din marile probleme ale mișcării sportive contemporane. Toți cei ce iubesc, fie practicînd, fie urmărind cu dragoste sportul, se întrebă, legitim, unde se termină noțiunea de amator în accepțiunea ei de azi, și unde

încep să se manifeste fenomenele de profesionalizare?

— Vedeți, pentru a răspunde la o asemenea întrebare este necesară o discuție mai amplă. În primul rînd, trebuie avut în vedere faptul că în dezvoltarea sa societatea devine implacabil tot mai exigentă. Progresul ultimilor realizat în cele mai variate domenii solicită capacități de gândire superioare, cadre tehnice cu o calificare al cărei grad valoric este mereu depășit, oameni care să atace marile probleme ale viitorului cu curaj, dar nu cu un curaj orb, ci cu îndrăzneala pe care nu o poate da decît vastitatea și soliditatea cunoștințelor. Din acest motiv, astăzi, față de acum 20—30 de ani, noi cheltuim o cantitate aproape dublă de timp și energie pen-

ALBIN MORARIU — 50 DE ANI DE ACTIVITATE SPORTIVĂ

In orașul Gh. Gheorghiu-Dej, maestrul emerit al sportului ALBIN MORARIU, vechi activist pe tărîmul gimnastic, a trăit duminică clipe de adevărată emoție. În cadrul unei calde manifestări, el a fost sărbătorit pentru cei 50 de ani dedicați activității sportive, precum și creșterii măiestriei a numeroși tineri și formării de instructori și activiști sportivi în orașul Cluj. Federația Română de Gimnastică și Consiliul pentru educație fizică și sport din orașul Gh. Gheorghiu-Dej i-au oferit frumoase cupe.

DRON ȘI MARCU VICTORIOȘI LA CALCUTTA

In turul II al probei masculine de simplu din turneul internațional de tenis de la Calcutta, Dron a dispus de Dutton cu 6-4; 6-4; 6-2, iar Marcu de Misa cu 6-1; 7-5; 6-4.

CU MIRCEA ENACHE, DESPRE PREZENT ȘI PERSPECTIVE

O scurtă convorbire purtată cu Mircea Enache, antrenorul școlilor alpine de la Caraimanul Buzeni, ne-a permis să aflăm cîte ceva din pregătirea elevilor lui.

— In ce stadiu vă aflați?

— Sîntem în pragul antrenamentelor pe zăpadă, ne-a răspuns Mircea Enache, cu călmul care-l caracterizează dar care ascunde doza de energie cunoscută doar de cei ce l-au văzut concurred. Pînă acum am lucrat pe uscat, pe stadionul Caraimanul, în sala liceului și pe potecile de pe Muntele. Primind un sprijin efectiv din partea prof. Ft. Tăos, de la liceul din Buzeni, am avut condiții bune de pregătire și, în consecință, băieții s-au putut antrena pentru îmbunătățirea pregătirii fizice generale și specifice.

— Cînd veți pune schiturile în picioare?

— Poate chiar săptămîna aceasta, sînt încă în căutarea locului cel mai potrivit. Nu ar fi exclus să mergem la Mălăești.

— Ce lot aveți la dispoziție?

— 20 de schiori. Cel mai valoros, pe care conțez în primul rînd la competițiile cu caracter republican, sînt veteranii C. Bălan, E. Sandru și tinerii N. Conțici, I. Conțicu, Gh. Aldea, Al. Briotă, Ft. Aldea, Cezar Vărgulescu și Cristea Enache. Precizez, ultimii doi vor concura la categoria copii. (Redactorul se simte obligat să sublinieze că C. Enache — concurentul este fiul lui M. Enache — antrenorul).

— Credeți că în acest sezon muzica va răsună din nou pe Valea Albă? (N. R.: Valea Albă este o stradă, în Buzeni, unde s-au născut cîteva dintre cei mai buni schiori ai țării, printre care N. Pandrea, Gh. Bălan, I. Secul,

Turneul internațional de la Timișoara, un test pentru baschetul nostru feminin

● LOTURILE ROMÂNIEI ȘI IUGOSLAVIEI ● PROGRAMUL ÎNTRERECILOR

Că baschetul nostru feminin se află la o răscruce, nu e un secret pentru nimeni. Mai mult din jucătoarele care ne-au reprezentat țara în anii trecuți au părăsit activitatea competițională, altele au depășit anii maturității sportive (și vîrsta nu iartă), iar dintre cele mai tinere, doar cîteva corespund solicitărilor unor competiții internaționale de amploare. Încît, ținînd seama de aceste aspecte, turneul de la Timișoara capătă o importanță deosebită, deoarece, cu acest prilej, va putea fi urmărit tot ce are baschetul românesc mai bun la ora actuală, într-o confruntare cu două dintre cele mai bune reprezentative din Europa: ale Iugoslaviei și Bulgariei.

Noul antrenor al echipei României, prof. Grigore Costescu

(fostul antrenor, prof. Sigismund Perencz, s-a retras de la conducerea lotului, după o activitate îndelungată, prodigioasă, pentru care i se cuvin felicitări călduroase), nu a definitivat încă cele două selecționate — de senioare și de tineret — care ne vor reprezenta la Timișoara și nu este exclus ca acest lucru să fie făcut în ultimul moment. Deocamdată, este cunoscut lotul mare, din care vor fi alcătuite cele două formații. Iată-l: Cornelia Tăjan, Gabriela Ciocan, Ileana Ghiță, Bogdana Diaconescu, Ecaterina Vogel (Politehnica București), Suzana Szabados, Floarea Trandafir, Constanța Andreescu (I.E.F.S.), Cornelia Petric, Maria Nedelea (Voința Brașov), Elena Mares (Politehnica Brașov), Octavia Bișu, Anca Racoviță, Irina Vasilescu (Rapid București), Olimpia Păcuraru, Ana Mușiu (Universitatea Cluj), Ana Deak (Școala sportivă Arad), Gabriela Fordea (Pedagogic Bacău), Eugenia Salcu (Școala sportivă Sibiu), Ana Popov (Școala sportivă Negre).

(Continuare în pag. a 2-a)

Omul sfințește locul

La Cimpulung Moldovenesc, pasiunea prof. Orest Frățeanu a dus la crearea secției de biathlon a asociației sportive Constructorul, la cucerirea, prin V. Papuc, a unui titlu de campion național la biathlon de trageri; la Vatra Dornei prof. Rodica Sindilaru-Pall a ridicat în ultimii ani o serie de talentați fondisti aflați acum în pragul afirmării; la Gura Humorului, fostul schior Mihai Miron a muncit voluntar și a reușit ca la ultimul campionat național școlar să se prezinte cu cițiva „apini” de certă perspectivă; la Iacoveni, prof. Ioan Miron este gata să-l lanseze pe cei mai buni dintre cei 40 de copii care acum într-un an-doi învațau cum se prinde schiul în vîltoarea întrecerilor oficiale. Cîteva exemple, complete cu altele oferite marile de mult de prof. Dragoș Burghela, prof. Marin Salahub, Constantin Alexa (fiecare din-

tre aceștia au realizat cu circa 10 ani în urmă frumoase succese la Vatra Dornei, Siret și Suceava), se acordă perfect cu zicala „Omul sfințește locul”.

Între-adevăr, UNDE AU EXISTAT OAMENI PĂSIONAȚI PENTRU SCHI, S-A FACUT TREABĂ. Unde au fost oameni care nu și-au precupețit timpul liber, care nu au fost subjugati de interesele de moment, care nu s-au lăsat învinși de greutățile materiale sau de asprimea gerurilor succese, SCHIUL S-A AFIRMAT. Mai firziu, cînd profesia i-a purtat pe inimioși pe alte meleaguri, munca lor s-a destrămat, așa cum s-a petrecut cu schiul alpin la Vatra Dornei, cu cel de fond la Siret și la Suceava.

Dintre profesorii de educație fizică, dintre foștii schiori (Georgeho Voiculescu, la Cimpulung, Stela Tampa-Stîncel de mult de prof. Dragoș Burghela, prof. Marin Salahub, Constantin Alexa (fiecare din-

Pașaj hibernal pe Valea Albă, în Buzeni. Acum, totul e pregăt pentru a fi reeditat. Doar zăpada se lasă așteptată. Foto: I. ZBARCEA — Buzeni

depășit vîrsta junioratului. Peste un an sau doi veți auzi, în mod sigur, vorbindu-se din nou de schiori de pe Valea Albă. Bineînțeles, însă, dacă nu vor avea soarta lui Dan Cristea care, imediat după ce s-a ridicat la o vâloare recunoscută, a fost răcolat.

— Nu putem decît să vă urăm succes și să vă dorim ca tinerii de astăzi, ajungînd în vîrful piramidii, să concureze pentru Caraimanul. (D. St.).

STEAUA ÎNVINGĂTOARE LA GÖPPINGEN

MÜNCHEN 23 (Agerpres). — În cadrul turneului pe care îl întreprinde în R. F. a Germaniei, echipa masculină de handbal Steaua București a jucat la Göppingen cu formația locală Frischauf. Victoria a revenit handbaliștilor români cu scorul de

25-20 (15-11). Golurile învingătorilor au fost marcate de Iacob (6), Coasă (5), Oțelea (4), Cristian (4), Gașu (3), Goran (3) și Popescu.

Mecul a fost urmărit de peste 2.000 de spectatori.

SEVERITATEA SANȚIUNILOR — ÎNDEMN LA CORECTITUDINE ȘI DISCIPLINĂ

— Clubul DINAMO BUCUREȘTI a analizat comportarea unora dintre componenții echipei sale de hochei —

Ieri, la ora prînzului, a avut loc o ședință largită a biroului clubului DINAMO București, în cadrul căreia s-au analizat gravele abateri săvîrșite de unii dintre sportivii acestui club în finalul jocului de hochei dintre echipele Steaua și Dinamo. Pentru acei dintre cititorii care nu cunosc amănunte legate de acest caz vom preciza că duminică seara, după meciul final din meciul Steaua-Dinamo, cîștigat de prima formație, numeroși spectatori (majoritatea copii) au pătruns pe gheață, așa cum au făcut și la precedentele întîlniri dintre aceste două echipe, pentru a felicita pe învingătorii sau — în cazul copiilor — pentru a solicita croșe.

În busculada care s-a produs, cițiva dintre hocheiștii de la Dinamo, pierzîndu-și cumpătul și dînd frîu liber excesivelor nervozități, i-au brus-

cat pe cei ce pătrunseseră pe gheață, unii (Răzvan Scheau și Vasile Boldescu) folosind și croșa în acest scop. Foarte grav, aproape de neconștient, a fost gestul lui Răzvan Scheau, care l-a lovit DIN SPATE (rana lovită este o măturărie indubitabilă a poziției agresorului) CU CROȘA ÎN CAP pe un tînăr, rîndindu-l serios.

Aceștea au fost faptele puse în discuția biroului clubului Dinamo, care s-a sesizat, de această dată în mod serios, la o repetată abateră de la normele sportivității și ale unei atitudini civilizate ale unora dintre hocheiștii săi. Pentru că, să nu uităm, și alți jucători de la Dinamo s-au comportat — în primăvară — identic (portarul Constantin Dumitraș, de pildă, nici nu l-a expirat încă suspendarea), lovind cu brutalitate cițiva spectatori.

Explicabil, așadar, seriozitatea și, mai ales, exigența cu care s-au analizat cauzele ce generează asemenea ieșiri cu cit ele apar în cadrul unei formații fruntașe a hocheiului nostru, campeonă a țării și furnizoare a mai mult de jumătate din efectivul selecționatelor țării. Începînd cu antrenorul Mihai Flamaropol, care a dovedit, în sfîrșit, mult simț critic, arătînd sincer și alte abateri de la disciplină ale jucătorilor echipei sale, abateri care au fost mereu iertate cu o încredință extremă, cu căpitulul formației Zoltan Făgărăș și încheind cu membrii biroului clubului, toți cei prezenți au fost unanimi în a socoti nedemnă de un sportiv comportarea vinovaților, cerînd aspra lor sancționare.

(Continuare în pag. a 2-a)

CAMPIONATUL DE HOCHEI VA CONTINUA ÎN POIANA BRAȘOV ?

Federația de hochei studiază posibilitatea organizării jocurilor din returul manșei la două campionatului de hochei pe nou patinoar din Poiana Brașov. În cazul, în care — la această oră — lucrările nu vor fi terminate se preconizează ca măcar ultimele două etape, cele de sîmbătă 28 și duminică 29 decembrie să se desfășoare la Poiana Brașov.

Pătrunde spre coș Ecaterina Vogel, cel mai bun produs al baschetului românesc din ultimii ani. (Fază din meciul România — R.S.S. Lituania disputat astă-vară în cadrul „Cupei Mării Negre”)

Foto: A. NEAGU

EXAMENUL ÎNFRÎNGERII

De bună seamă nu este plăcut să fii învins. Și nici măcar ușor. Eșecul spulberă idealurile și aduce la lumina crudă a realității visurile cele mai înaripate. Dar înfrîngerea, cu toate avatările ei, definește un atribut superb, constituind — probabil — cea mai însemnată probă de încercare a caracterului.

Cu vreo cincisprezece ani în urmă, la întrecerile atletice ale Festivalului de la București, Zatopek a cîștigat o memorabilă cursă de 5000 m, înfrîndu-l pe Kut, în ultimul tur de pistă, după o vîntătoare formidabilă. 30.000 de spectatori, aflați în tribunele stadionului Republicii, își amintesc absolut perfect că după înfrîngere Kut nu l-a pîlmuit pe Zatopek ci l-a felicitat. Desi suflul îi era, desigur, plin de amărăciune.

Nu chiar de mult, un jucător de tenis a refuzat o victorie facilă prin abandon (fiindcă adversarul său se accidentase), a acceptat ca jocul să se reia a doua zi, a pierdut meciul dar a cîștigat simț și admirație. Este vorba de maghiarul Gulay, distins apoi cu un premiu „Fair-play” atribuit anual de A.I.P.S. Doi reputați vîhmani suedezi cu renumele la victoria sportivă, preferînd să abandoneze competiția ca să salveze de la înec niște pescari. În locul medaliilor olimpice de aur, pe care ar fi trebuit s-o cucerească, ei au cîpătat o altă, mult mai strălucitoare, aceea a umanismului.

Există foarte multe exemple de acest fel. Și ele nu sînt cazuri de excepție. Fără a avea această nobilă mentalitate, sportul și-or pierde — indiscutabil — însăși rațiunea de a exista. Spectaculoasă exclamație a galului Brennus, „Vae victis!”, în dorința de a smulge cît mai mult aur Romei învins, este total repudiată pe stadion.

Scriînd aceste rînduri, gîndul se îndreapă spre finalul dureros pe care l-a avut partida derby a campionatului de hochei dintre echipele Steaua și Dinamo, desfășurată duminică.

Învinși (evident conștienți că sînt ei înșiși singurii vinovați pentru eșecul greu pe care l-au suferit) dinamoviștii n-au avut suficientă fîrie de caracter pentru a pierde cu demnitate. Surescîtați, ei au tăbărit asupra copiilor corei felicitau pe învingătorii lor de creșterea jucătorului RAZVAN SCHEAU (intelectual, medic, fiul unui eminent doctor radiolog) a avut un moment de irresponsabilitate, lovindu-l pe la spate, cu croșa, pe elevul Tudor Grafu (care îl sîrta pe idolul său, Varga). Tîndur spectator a avut o comiofie cerebrală și o mare plagă în regiunea occipitală a capului, suturată imediat de medicii patinoarului.

Hocheiștii dinamoviști n-au reușit să treacă greul examen al înfrîngerii. Este păcat. Este trist!

Valeriu CHIOSE

HALTEROFILII DIN CONSTANȚA AU CUCERIT „CUPA U.G.S.R.”

„Cupa U.G.S.R.” la dinea categoriilor: haltere, desfășurată la Brașov, a revenit echipei din Constanța, care a totalizat 94 p. Pe locurile următoare s-au clasat reprezentativele orașelor Cluj cu 91 p și Brașov cu 88 p și Iată cîștigătorii în or-

A. Kollo (Cluj) 252,5 kg, A. Kuhn (Cluj) 300 kg, Tudor Vasile (Constanța) 352,5 kg, St. Letea (Constanța) 335 kg, L. Opreanu (Timișoara) 380 kg, I. Cede (Cluj) 345 kg, și S. Mathe (Brașov) 345 kg.

LEGILE MARILOR PERFORMANȚE

Ecoul favorabil al rezultatelor de mare prestigiu obținute de sportivii noștri la Olimpiadă, prelungit apoi de frumoasele victorii ale handbaliștilor și rugbiștilor, realizate asupra inoșra dintre cei mai valoroși adversari din lume, a stimulat înțreaga noastră mișcare sportivă, a declanșat o puternică mobilizare pentru pregătirea și consolidarea viitoarelor performanțe. Este minunat exemplul oferit de acele ramuri sportive în care, prin muncă perseverentă, s-a reușit aplicarea cu fermitate — în pregătirea sportivilor fruntași — a principiilor și cerințelor fundamentale ale performanței înalte.

În contrast — străbătut de un pericolos conservatorism, la a cărui bază a stat neclintită teoria „specificității” — fotbalul nostru a pierdut, la timpul potrivit, startul înnoirilor și al transformărilor radicale, impuse de noile cerințe ale sportului de performanță. Astfel, ceea ce în alte sporturi constituiau elemente indispensabile atingerii valorii internaționale — antrenamente de mare intensi-

tate și volum, o înaltă calificare a antrenorilor, bază solidă a educației și moralei sportive etc. — au fost considerate, datorită așezării sfere deosebite de condiții și cerințe, caracte-

D. TEODORESCU antrenor federal (Continuare în pag. a 3-a)

FINNEGAN LA A DOUA VICTORIE

● Campionul olimpic de box la categoria „mijlocie” Chris Finnegan (Anglia) a obținut a doua victorie ca profesionist. El l-a învins prin abandon în repriza a 4-a pe compatriotul său Dick Griffiths.

● Fostul campion mondial de box la categoria semimijlocie-juniori, Carlos Hernandez (Venezuela) și-a făcut reîntrearea, învingîndu-l prin ko în repriza a 5-a pe nigerianul Ray Adigun.

Despre selecție, altitudine și... ce s-ar fi întâmplat dacă arbitrul Villacampa ar fi comandat „break“?

Prezentarea unei garnituri complete la un turneu de box de amploarea celui olimpic presupune pentru țara respectivă, în primul rând, convingerea că nivelul de reprezentare al fiecărui component se află situat foarte aproape de cel al competiției. Așa se explică de ce acest „curaj“ l-au avut numai 6 dintre cele 65 de țări care au prezentat boxeri în ringul olimpic și tot în acest fel apare justificată, cel puțin teoretic, garanția unor dispute de înaltă ținută în cadrul J.O.

de altfel, majoritatea gazdelor mexicane îl prezentau favorită în finală. Interesant de remarcat apare, sub aspect general al orientării în selecție, succesul boxerilor înalți. Astfel, campionii olimpici Sokolov (54 kg, 1,70 m), Robinson (57 kg, 1,80 m), Finnegan (75 kg, 1,83 m), Foreman (92 kg, 1,91 m) și alții, și-au depășit ad-

trii (cu o singură excepție), au ajuns până în finala competiției, devenind uneori chiar campioni olimpici, de unde rezultă că băieții noștri nu au cedat în fața cine știe cui! O altă problemă care merită atenție este comportarea boxerilor români în fața boxerilor de culoare. Din totalul de 11 meciuri susținute cu asemenea adversari, au

noastră în boxul amator internațional, dar ea nu a mai apărut confirmată cam de multă vreme. Totuși, în interesul boxului românesc, merită să aprofundăm puțin acest clasament. Locul VI—VIII în ierarhia mondială este de fapt VIII, fiindcă U. G. Germană și alte țări, dar, am putea noi afirma cu certitudine că medaliile cucerite de Monea și Cuțov reprezintă o garanție suficientă pentru a ne considera învingători scotajii în eventuale meciuri directe cu aceste țări? Am comite o mare greșală. Ne sînt necesare mai multe verificări pe plan internațional, cu adversari mai buni cotați, fiindcă principala lucră este ca din aceste întîlniri să se învețe tot ce se poate învăța. Federația trebuie să dea dovadă de curaj în împotrări elementare, cu posibilități de afirmare, chiar cu riscul obținerii — la început — a unor rezultate mai puțin multumitoare. Să nu uităm, de pildă, că echipa R.F.G. a reușit în anul preolimpic să învingă, la New York, cu 14—8 și 12—10 reprezentativa S.U.A., în componența căreia erau numai tineri de 19 și 20 de ani, dar americanii (cu aceiași tineri) au câștigat la Mexico șapte medaliile dintre care două de aur!

MEXICO '68 COMENTARI OLIMPICE

versarii și în ce privește alonja. Sau, mai bine zis, alonja l-a ajutat să-și depășească adversarii! Aceasta înseamnă că pe plan internațional căutările noilor valori au la bază și acest criteriu.

Referitor la virsta participanților, apar constatări îngrijorătoare pentru boxeri europeni. Cei 11 finaliști care au reprezentat U.R.S.S., Polonia, România, Marea Britanie și R. D. Germană, au o virstă medie de 27,5 ani, în timp ce aceiași număr de finaliști, din țări aparținînd altor continente, prezintă o medie de numai 21,6 ani. Semnal de alarmă în privința necesității boxerilor tineri care să reprezinte... bătrînul continent!

Privind clasamentul final al turneului de box, constatăm satisfăcătoare că medaliile obținute de Monea și Cuțov, ca o incununare a unei comportări a majorității boxerilor noștri, clasează România pe locul VI—VIII în lume și pe locul III în Europa. De altfel, cam aceasta este, în mod normal, poziția

pierdut 5, iar patru dintre acestea înainte de limită. Au fost adversarii chiar atât de buni, sau există un complex în fața lor? Este necesar să stea în atenția specialiștilor noștri acest lucru de loc de neglijat, fiindcă boxerii polonezi și sovietici au susținut în total 21 de meciuri cu astfel de adversari, pierzînd numai 5, pe de altă parte doar la puncte. Trebuie să mai adăugăm că în anii preolimpici, foarte multe echipe europene au făcut (sau au primit) vizitele boxerilor africani și americani, lucru care nu ni se pare întîmplător.

Privind clasamentul final al turneului de box, constatăm satisfăcătoare că medaliile obținute de Monea și Cuțov, ca o incununare a unei comportări a majorității boxerilor noștri, clasează România pe locul VI—VIII în lume și pe locul III în Europa. De altfel, cam aceasta este, în mod normal, poziția

în ce privește influența altitudinii în randamentul boxerilor, sint de spus câteva lucruri care rezultă din statistica rezultatelor. Din cele 301 meciuri, cca. 25% s-au terminat înainte de limită, spre deosebire de Tokio și Roma, unde acest procent apare în medie de 16—18%. Luînd în considerație și faptul că la Ciudad de Mexico deciziile de abandon, K.O. și descalificare s-au petrecut în majoritate (65%) în a doua parte a întîlnirilor respective, iar la precedentele ediții ale J.O. ele au apărut repartizate relativ uniform pe cele trei reprize, se poate trage concluzia că stările de „slăbiciune“ ale pugiliștilor, de data aceasta, nu s-au datorat numai unor minusuri în pregătirea lor, ci și unor plusuri de elemente, dintre care aerul rarefiat (lipsa de oxigen) ni se pare cel mai important.

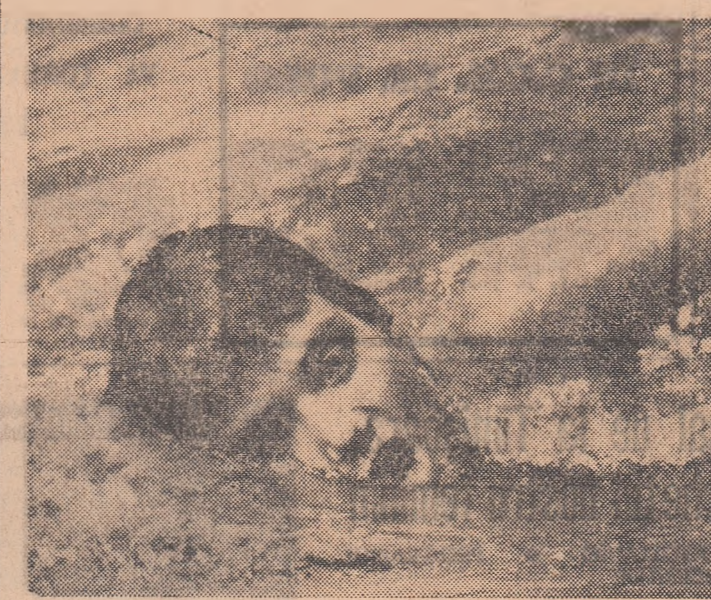
Acesta este unul dintre motivele pentru care boxerii coreeni și cei asiatici — în general — recunosc și pentru combativitatea lor pe parcursul întregului meci, la Mexic, în majoritatea cazurilor, au cedat inițiativa în jumătatea a doua a partidelor. Și așa se explică de ce indicațiile tactice, apreciate ca cele mai corespunzătoare, au fost acelea de „forțare“ a rezultatului, în special în ultima repriză, lucru învățat, reținut și aplicat și de boxerii noștri Monea, Ciucă, Zilberman și în special de Cuțov și Covaci, la aceasta contribuind bineînțeles și pregătirea lor la altitudine, măsură care s-a dovedit justificată.

Cite lucruri nu se pot „citi“ și cite învățăminte nu se pot trage dintr-un desfășurător al rezultatelor în un turneu olimpic de box! Avem în față un asemenea material, completat cu grîi la Arena Mexico, și încercăm să extragem din el tot ce poate fi folositor pentru noi, în vederea obținerii de rezultate mai bune pe viitor.

Ce reiese din datele culuse? În primul rînd faptul că în pregătirea boxerilor noștri pentru competițiile de durată (și din alte ocazii a rezultat că și pentru întîlniri bilaterale), trebuie să se pună un mai mare accent pe însușirea și perfecționarea mijloacelor și procedeele de apărare. Șase din cei nouă reprezentanți ai noștri (Giju, Simion, Antoniu Vasile, Zilberman, Monea și Alexe) au primit asemenea lovituri, în anumite meciuri, încît au fost trimiși la podea și obligați să asculte numărătoarea arbitrilor, iar patru dintre aceștia au pierdut înainte de limită meciurile care i-au scos din competiție. Remarcînd prezența printre ei și a citorva din „schimbul de mine“ (Zilberman, Alexe), atenția asupra apărării se impune cu atât mai mult.

Concluzia se convinge vizibil dacă privim aceste date comparativ cu rezultatele altor participanți. Dintre boxerii americani, italieni, sovietici și polonezi în garnitură complete numai Bambini (Italia) și Novicov (U.R.S.S.) au pierdut înainte de limită, iar din cei opt reprezentanți ai R.F.G. nici unul nu a fost pus în această situație! Atenția pe care trebuie să o acordăm pregătirii, însușirii și perfecționării mijloacelor de apărare se impune cu atât mai mult, cu cit pe plan intern lucrurile nu stau mai bine.

Ceea ce ni se pare totuși demn de reținut este faptul că la Mexico învingătorii reprezentanților noș-

Constantin CHIRIAC arbitru-judecător AIBA

„CUPA DE IARNĂ“ ȘI „CUPA PROGRESUL“

Programat sîmbătă în sala Constructorului, etapa a treia a oferit, numeroșilor spectatori prezenți în sală, jocuri disputate, spectaculoase. Totuși, atmosfera a fost tulburată în timpul meciului Recolta—T.U.G. de întreaga echipă a T.U.G.-ului, în frunte cu antrenorul ei, care au protestat la deciziile arbitrilor și au avut o atitudine reproșabilă față de adversari. Oare cînd vor înțelege acești turbulenți ce înseamnă disciplina pe un teren sportiv?

Jocurile etapei a treia s-au soldat cu următoarele rezultate: Voinea — F.R.B. (f) 19—1 (9—1), I.S.E.M. — Flacăra roșie (f) 11—7 (7—4), Informația — Metalul (m) 20—17 (10—8), Electra — Unirea F.A.C. (m) 26—22 (11—8), T.U.G. — Recolta

ÎN FAȚA FILEULUI

CLASAMENTE, DUPĂ ULTIMA ETAPĂ A TURULUI, ÎN DIVIZIA A MASCULIN

Table with 2 columns: Rank and Name/Score. 1. Dinamo 11 10 13: 6 21, 2. Steaua 11 10 13: 6 21, 3. Rapid 11 7 4 23: 18 18, 4. Tractorul Bv. 11 7 4 23: 18 18, 5. C.P. Buc. 9 5 0 4 21: 9 19, 6. Victoria București 11 5 6 21: 22 16, 7. Polt. Tim. 10 5 5 21: 20 15, 8. Farul 11 4 7 15: 26 15, 9. Petrolul 11 3 9 15: 24 14, 10. Celuloza 11 3 8 14: 28 13, 11. Progresul 11 2 9 15: 29 13, 12. Polt. Cluj 11 2 9 13: 30 12

FEMININ

Table with 2 columns: Rank and Name/Score. 1. Pandinea 11 10 13: 4 31, 2. Rapid 11 10 13: 5 21, 3. Dinamo 11 10 13: 6 21, 4. Farul 11 8 3 25: 14 19, 5. C.P. Buc. 11 5 6 20: 30 16, 6. C.S.M. Sibiu 11 5 6 21: 22 16, 7. U. Timișoara 11 5 6 16: 26 16, 8. I.E.F.S. 11 4 7 15: 24 15, 9. Petrolul 11 3 9 15: 24 14, 10. Ceabău 11 3 8 14: 28 13, 11. U. Cluj 11 2 9 15: 29 13, 12. U. Craiova 11 2 10 5: 32 12

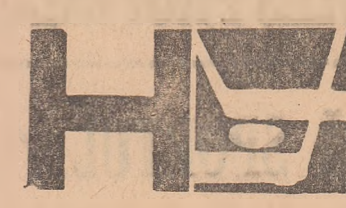
SEVERITATEA SANȚIUNILOR — INDEMN LA CORECTITUDINE ȘI DISCIPLINĂ

(Urmare din pag. 1)

Din discuții a reieșit faptul că în rîndurile jucătorilor de echipa de hochei Dinamo și-a făcut loc o supraestimare a valorii și capacității lor, o convingere periculoasă că sint de departe cei mai buni și că nu pot fi învinși decît prin „nervozitate“ de arbitraj sau cu concursul... ghinionului. O asemenea stare de lucruri a determinat apariția în momentele de dificultate (favorizată de lipsa de fermitate a antrenorului și de absența totală a preocupărilor sale de ordin educativ) a unei tendințe de a scoți toată lumea (federație, arbitri, oficiali, ziaristi și, bineînțeles, publicul) coalizată împotriva echipei Dinamo. A fost aproape firesc că, pe astfel de baze morale subrele, să apară anumite explozii de nervozitate, de acte de indisciplină, care au culminat cu cele petrecute duminică seara.

Tot discuțiile au mai relevat faptul că poziția ziarului nostru față de preferința manifestată în cadrul echipei pentru efectuarea de turnee peste hotare, în locul organizării în formă a unor pregătiri temeinice, a fost justă, cu toate că la timpul potrivit lucrurile erau privite într-un mod diferit chiar de conducerea clubului. Acum, în cel de al 12-lea ceas, s-a apreciat că cele spuse de noi atunci au pornit din inten-

ția sinceră de a ajuta această echipă cu mari posibilități de progres, care se constată nu numai lipsiri de ordin moral, ci și în direcția acumulărilor de ordin tehnic și tactic. Biroul clubului Dinamo a ra-

țificat propunerile de sancționare făcute de secția de hochei. Ele sînt următoarele:

- 1. Jucătorii RĂZVAN SCHEAU și VASILE BOLDESCU au fost scoși din cadrul secției de hochei pe gheață a clubului Dinamo București, aplicîndu-li-se și o suspendare de la orice activitate sportivă pînă la data de 1 ianuarie 1970;
2. Jucătorul IULIAN FLORESCU i s-a dat un ultim și sever avertisment, urmînd ca la prima abatere să fie sancționat exemplar;
3. Antrenorul MIHAI FLAMAROPOL a fost sancționat prin retrogradarea cu o categorie de salarizare pe timp de o lună;
4. Jucătorul TUDOR VIOREL a fost scos din cadrul secției de hochei pe gheață a clubului Dinamo București ca necorespunzător.

Punct final în „Cupa Speranțelor“

DINAMOVIȘTII (39 DE VICTORII) AU DOMINAT CATEGORIC ÎNTECERILE

Cu ultimul start ploieștean, oficialii au pus punct final activității competiționale

EUGENIA CRISTESCU

rec. egalat; 200 m bras (f): A. MIHĂESCU (Din.) 3:02,4; A. Georgescu (Din.) 3:07,5; 200 m bras (b): E. MANOLFESCU (Sc. Sp. 2) 2:58,7; 200 m delfin (f): A. ANTON (Din.) 2:58,1; S. Silecian (Sc. Sp. Reșița) 3:02,2; 200 m delfin (b): L. COPCEALĂU 2:32,6; 400 m liber (f): L. RADU (Din.) 5:24,8; A. Pupăzan 5:25,0; 400 m liber (b): COPCEALĂU 4:48,7;

din acest an a înotătorilor români. Cea din urmă competiție rezervată speranțelor a dat posibilitate tinerilor sportivi de la Dinamo București și acest lucru nu trebuie să surprindă pe nimeni să păstreze pentru încă un an mult disputat trofeu. Ei au câștigat 39 din cele 64 de probe care au figurat în programul celor 2 zile, luîndu-și partea leului din frumoasele premii acordate de federația de specialitate și I. S. Lotopronosport.

În reuniunile de ieri, favoriții au învins pe linie. Liviu Copcealău, fără îndoială unul din cele mai valoroase produse ale tinerei generații a câștigat trei probe cu tot altfel cronometre valoroase. Ultimul — 4:48,7 la 400 m liber (cu numai două zecimi mai slab decît recordul țării) — este chiar remarcabil, ținînd seama de condițiile în care a fost obținut.

În grupa copiilor de 11—12 ani, Gabriel Popovici s-a impus într-o nouă probă de craul (pe cele de bras le-a dominat cu mare autoritate), cea de 400 m, pe care a încheiat-o cu un nou record național: 5:06,8, un timp pe care multiplu campion și recordman al țării, Vladimir Moraru, îl realiza abia la 14 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat“ cu un nou record la 50 m delfin (32,2), iar în proba similară a felelor, Anca Groza l-a învins parcurgînd distanța în 41 ani! Destul de afectat de înfrîngerea suferită în cursa pe distanța celor 8 lungimi, coechipierul lui Popovici, T. Nicolae, s-a „grăzbanat

LEGILE MARILOR PERFORMANȚE

(Urmare din pag. 1)

teristice acestui sport. Mai sînt încă exprimate, chiar printre specialiști, multe păreri false și dăunătoare, susținându-se incompatibilitatea regimului de antrenament al jucătorului de fotbal cu antrenamentul atletului (intensitate, durată etc.) sau al handbalistului.

Valabilitatea absolută a cerințelor generale ale activității de performanță, în toate domeniile sportului, a pus și în fotbalul nostru problema eliminării definitive a acestor opinii retrograde. Pe această cale, în plină frământare pentru redresare și după încheierea unei etape de activitate, se pot enunța câteva observații legate de modul în care fotbalul aderă la acest statut necris al marilor rezultate de prestigiu. Urmărind într-o perioadă destul de îndelungată activitatea de pregătire la o serie de secții cu echipe divizionare (seniori, tineret și juniori) și analizând confruntarea directă dintre noile cerințe ale instruirii și procesul de integrare al acestora în viața jucătorilor și a echipelor, trebuie să recunoaștem că incertitudinea îmbunătățirii substanțiale, în următorii 4-5 ani, a activității de performanță se menține în continuare.

Prima observație, de loc îmbucurătoare, vizează marea contradicție ce se menține între indicațiile și îndrumările privind perfecționarea antrenamentelor și calitatea acestora din urmă.

Pînă în prezent, din observațiile noastre, numai la trei echipe din divizia A (U.T.A., Universitatea Craiova și Universitatea Cluj) s-a realizat o oarecare apropiere de nivelul cerințelor moderne de pregătire.

Printre alte deficiențe, se evidențiază lipsa deprinderilor practice, a majorității antrenorilor noștri, de a aplica metoda modernă de antrenament. Dacă ținem seama de faptul că cea mai mare parte a elementelor tinere, de perspectivă, „scapă” de pregătire intensă, indispensabilă pentru confirmarea valorii în următorii ani, nu putem avea nici un motiv de liniște privind viitorul apropiat.

O situație unică, surprinzătoare, rezultă din modul inadmisibil în care sînt folosite cadre tinere de antrenori cu pregătire superioară, cei ce au dobîndit tocmai esența muncii de performanță: deprinderea practică a aplicării metodelor noi de antrenament. Un număr mare de asemenea cadre sînt dirijate, paradoxal, spre activități teoretice, de cercetare metodică, documentare etc. (Un exemplu elocvent îl constituie slăbul autor practic pe care îl aduce categoria de fotbal a Institutului pentru Educație Fizică și Sport, unitate de o valoare recunoscută, dar complet nesolicitată și nestimulată în acest sens).

„Motivîndu-se această orientare ca fiind dictată de lipsa de experiență a antrenorilor tineri (adevărul este că, de multe ori, sub poleia experienței îndelungate se ascunde empirismul și incompetența), se aduce un real prejudiciu efortului de îmbunătățire a fotbalului nostru.

Fotbalul de performanță are nevoie în noua sa conjunctură, atât de complexă, de practicieni

valoroși, cu pregătire superioară, capabili să asigure îndeplinirea obiectivelor instruirii. Acest lucru nu poate fi dobîndit în viitor decît prin promovarea cadrelor tinere, bine selecționate și îndrumate.

Un alt aspect foarte important care, în condițiile actuale, a atins, indiscutabil, preocupările de vîrf ale tuturor factorilor îl constituie profilul moral-educativ al jucătorului fruntaș. Este capitolul la care raportul dintre cerințe și realitatea manifestărilor apare ca total nefavorabil pregătirii sportive de performanță. Numeroase abateri de la viața sportivă, încălțări flagrante ale conduitei pe teren, subestimarea obligațiilor sociale sau profesionale, se fac simțite în toate echipele noastre de fotbal. Lipsa de fermitate și eficiență a măsurilor preconizate de conducerea unor secții cu echipe divizionare a făcut ca numărul și gravitatea abaterilor săvîrșite de jucători să crească în ultimul timp. Un mare pericol îl reprezintă actele de indisciplină săvîrșite de jucători tineri și foarte tineri. Dacă pînă acum cîțiva ani, în rîndul speranțelor nu se comiteau abateri grave repetate, în ultimul timp, această tristă realitate — alterarea morală a unor elemente din tînăra generație de jucători — se face serios simțită.

Cum mai poate fi materializată în performanțe pregătirea intensă a acestor elemente, unele de valoare certă, dacă pierderile de energie fizică și nervoasă depășesc gradul de acumulare?

În asemenea condiții, cum pot fi justificate importanțele mijloace materiale și tehnice consumate pentru realizarea mult dorită a saltului calitativ al acestei discipline?

Evident, se simte nevoia unor măsuri radicale, urgente, care să oprească ferm scurgerea fără randament a acestui torent de bunuri materiale, muncă, speranțe și frîmintări. Avînd în vedere dificultatea problemei (schimbarea mentalității despre pregătire și chiar a concepției despre viață), cluburile și asociațiile trebuie să înceapă această acțiune nerîzbit, intransigent, deoarece altfel orice măsură tehnică sau de organizare devine ineficace.

Iată, pe scurt, câteva aspecte ale realității actuale, a căror rezolvare depinde în mare măsură de condițiile obligatorii a muncii de performanță. Înaintea de a încerca adoptarea unor elemente de natură tehnico-organizatorică din țările cu fotbal avansat, trebuie, necondiționat, să punem bazele unei pregătiri sportive și a unei morale sportive desăvîrșite, caracteristice principale ale fotbalului de mare performanță.

„CUPA 30 DECEMBRIE” ÎN JUDEȚUL TELEORMAN

Ediția din acest an a „Cupa 30 Decembrie” la fotbal, organizată în județul Teleorman, s-a bucurat de participarea a opt echipe.

În finala competiției, disputată săptămîna trecută la Tr. Măgurele, echipa locală Chimia (divizia C), cu atacantul Moican în vîrf deosebit (autor a 3 goluri), a învins cu 6-2 pe Unirea Traian (din campionatul județean, categoria I).

VIOLEA NICULESCU — elev

ÎN OBIECTIV, ECHIPA NAȚIONALĂ DE JUNIORI

La încheierea sezonului competițional, redacția s-a adresat antrenorului federal Gh. Ola, responsabil echipei reprezentative de juniori a României, cu rugămintea de a informa pe cititorii noștri în privința pregătirilor pentru turneul U.E.F.A. care — după cum am anunțat — se va desfășura în primăvara lui 1969 în R. D. Germană. Antrenorul echipei naționale de juniori a răspuns solicitării noastre, încredinîndu-ne spre publicare rîndurile următoare, pe care le înfățișăm fără nici o intervenție de profunzime.

ARE CUVÎNTUL ANTRENORUL FEDERAL GH. OLA

Datorită specificului muncii cu juniorii și, în primul rînd, al limitei de vîrstă impusă de regulamentul U.E.F.A. (16-18 ani), în fiecare an lotul reprezentativ se modifică substanțial, uneori în totalitate.

De fapt, menirea echipei naționale de juniori este de a roda cele mai dotate elemente, astfel încît acestea să ajungă și să dea randament în prima reprezentativă a țării, așa cum se întîmplă astăzi cu Dinu, Dumitrache, Boc ș.a. jucători tineri, foști componenți ai echipei naționale de juniori cu 2-3 ani în urmă.

Actualii echipe i s-au pus bazele în luna iulie a.c., cu prilejul taberei de vară efectuată 21 de zile la Piatra Neamț. În lot au fost incluși tineri descoperiți în cele 40 de trialuri județene, precum și juniorii din echipa de anul trecut, născuți după 1 septembrie 1950 (Ștefănescu, Caniaro, R. Ionescu și Petreanu).

Procesul de selecție a actualii echipe de juniori a constituit pentru colectivul tehnic al lotului obiectivul principal. Prin trialurile județene, organizate periodic, cu elementele evidențiate în jocurile de campionat, au fost văzuți și verificați peste 1300 jucători. În restul timpului, juniorii s-au pregătit la cluburi.

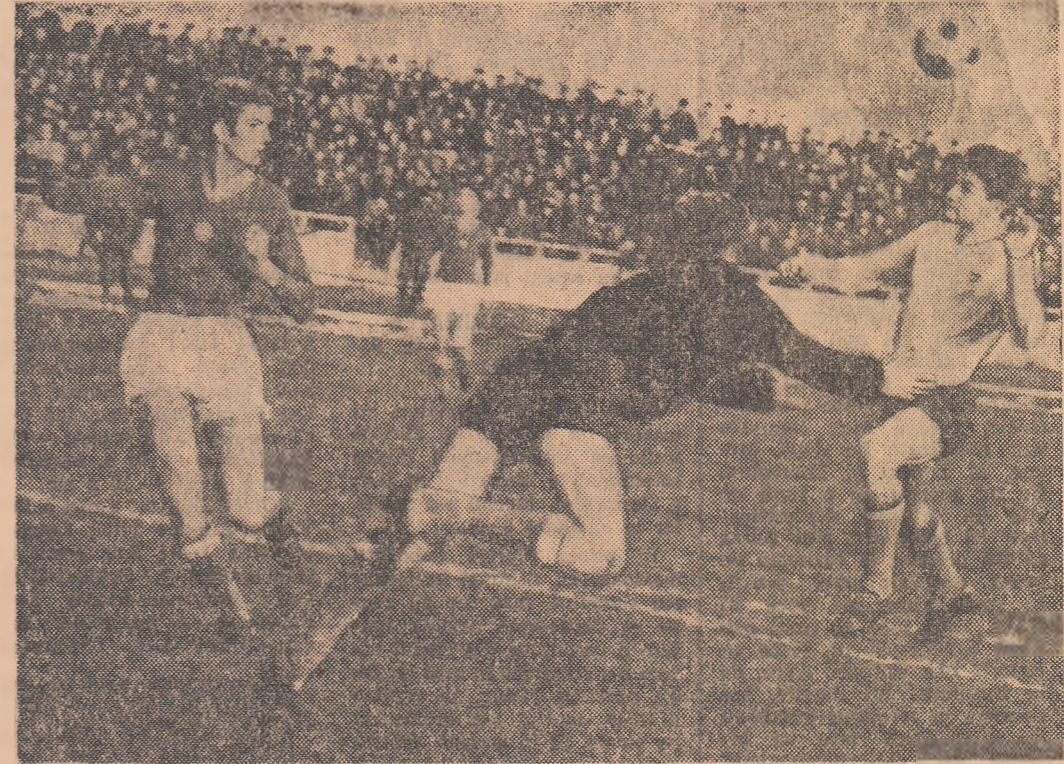
În baza selecției efectuate și a pregătirilor din luna iulie, s-a constituit echipa care de la 1 august și pînă la 1 decembrie 1968 a participat la 9 jocuri internaționale:

- România — U.R.S.S. 2-0 (1-0), joc disputat în Ungaria;
- România — Polonia 2-0 (0-0), joc disputat în Ungaria;
- România — Turcia 3-1 (2-0), joc disputat la Tirgoviște;
- România — R.D.G. 1-1 (0-0), joc disputat la Tirgoviște;
- România — Iugoslavia 1-1 (1-0), joc disputat în Ungaria;
- România — U.R.S.S. 1-2 (0-2), joc disputat în U.R.S.S.;
- România — Cehoslovacia 2-3 (1-1), joc disputat în Ungaria;
- România — Bulgaria 1-4 (0-3), joc disputat în Ungaria;
- România — Cehoslovacia 1-2 (0-2), joc disputat în Ungaria.

Din cele 9 jocuri susținute, s-au cîștigat 3, s-au obținut 2 rezultate de egalitate și s-au pierdut 4. Rezultatele obținute reprezintă un bilanț negativ și el

se datorează, după părerea noastră, următoarelor cauze:

1. LIPSA EXPERIENȚEI COMPLETIVE A MEMBRILOR LOTULUI, marea majoritate a acestora activînd în echipe de juniori (menționăm faptul că în partea finală a turului campionatului foarte mulți au promovat

Una din rarele incursiuni ale înaintașilor români în careul echipei R. P. Ungare. Foto: V. BAGEAC

în echipe de categoria A — Broșovschi și Beldeanu —, în echipe de tineret — Iordache, Cristache, Drăgan, Vlad, Bujor, precum și în echipe de categoria B — Vișan și Naom).

Adversarii pe care i-am înțîlnit (Cehoslovacia, U.R.S.S., Bulgaria, Turcia) au prezentat mulți jucători consacrați în echipe de categoria A din campionatele țărilor respective.

2. UNELE POSTURI AU FOST ACOPERITE TEMPORAR CU ELEMENTE LIPSITE DE O VALOARE CERTĂ, în special cele de portar, fundaș central dreapta și atacanți centrali. Aceasta se datorează lipsei de jucători pe aceste posturi, din rîndul tinerilor născuți după 1 septembrie 1950 și în anul 1951 (menționăm, în schimb, că actuala promoție are un mînaunchi de 5 mijlocași valoroși: Beldeanu, Naom, Vișan, Ștefănescu și Simionăș, jucători din care, la nevoie, unii vor putea fi trecuți pentru a

juca pe posturile menționate ca deficiente).

3. DIFERENȚA CATEGORICĂ DE VÎRSTĂ DINTRE ECHIPA NOASTRĂ, încadrată perfect în limitele admise de regulamentul și ADVERSARII CU CARE NE-AM ÎNȚILNIT, adversari care continuă să folosească, în totalitate sau parțial, jucători mai vîrstnici, în timp ce noi am abandonat de mult această practică.

Diferența de vîrstă la nivelul juniorilor poate determina, întrucît rezistența fizică și, mai ales, forța sînt hotărîtoare.

4. O PARTE DIN COMPONENTA LOTULUI, CU TOATE CĂ DOVEDESC APTEȚUDINI PENTRU FOTBAL, AU EVIDENTE DEFICIENȚE FIZICE ȘI TEHNICE, ceea ce trădează carențe serioase în instruirea realizată la unele cluburi. De exemplu Negru (Unirea Dej), Caniaro (A.S.A. Tg. Mu-

reș) și Drăgan (Dinamo București) sînt deficienți din punct de vedere tehnic, iar Arlicu (F. C. Argeș), Vișan (C.F.R. Cluj), Petreanu (Rapid) sînt deficienți fizici, fie la capitolul calităților fizice, fie la pregătirea fizică de bază.

De fapt, una din marile carențe ale fotbalului nostru și, implicit, a naționalei de juniori, o constituie lipsa de

zeze peste noapte în ajunul unei competiții europene de anvergură.

Cauze fără... cauze

Trecînd în revistă motivele care au generat evoluția slabă a juniorilor noștri în acest sezon, materialul în discuție citează patru cauze, între care trei pot face obiectul judecății noastre critice.

Se citează astfel: a) LIPSA DE EXPERIENȚĂ a componenților lotului. Argument, după părerea noastră străveză din cel puțin două motive fundamentale: primo: considerăm că nu poate fi taxată drept novice în materie o formație care numără nici mai mult nici mai puțin decît șase jucători prezenți în prima divizie (Broșovschi, Hajnal, Beldeanu, R. Ionescu, Simionăș, Petreanu) și doi componenți de bază ai unor echipe din divizia secundă (Vișan, Naom); secundo: pe măsură ce experiența competițională a membrilor lotului crește (doar în această toamnă s-au jucat 10 jocuri), cotă randamentului lor scade, paradox reflectat de ultimele evoluții, cele de la Moreni și Giurgiu, în care fazele de fotbal autentice oferite de juniorii români au fost ca ciupercele în desert.

b) POSTURI ACOPERITE TEMPORAR DE ELEMENTE LIPSITE DE VALOARE CERTĂ.

Sincer vorbind, ni se pare o anomalie să constatăm, cu puțin timp înaintea unei confruntări europene de anvergură, că posturile de portar, fundaș dreapta și atacanți centrali (alias posturile cheie) sînt ocupate de elemente neverificate în raport cu sarcinile noi care le-ar reveni, mai ales atunci cînd întreaga muncă a antrenorilor s-a profilat pe selecție?

De asemenea, constituie pentru noi o enigmă introducerea în frază a cuvîntului TEMPORAR: trebuie să înțelegem prin asta că se va reurge la o nouă selecție? Sau poate trebuie să ne gîndim la un plan de perspectivă în acest sector?!

Tot aici, o scurtă paranteză: în cea ce-l privește pe dinamovistul băcăuan Simionăș, credem că este exclus ca selecționierii noștri, care se plîng de lipsa atacanților centrali, să nu fi auzit că el a fost utilizat cu succes pe postul de vîrf de atac stînga, dînd un randament multumitor în două meciuri cheie, cu Rapid și Steaua. E cu aîzi mai surprinzător cu cît primul meci s-a desfășurat chiar în Capitală, pe stadionul Giulești.

c) O PARTE DIN COMPONENTA LOTULUI AU DEFICIENȚE FIZICE ȘI TEHNICE.

Între-adevăr, acesta este un capitol la care și unii dintre membrii echipei naționale au deficiențe, dar ne întrebăm dacă penuria din sectorul juniorilor este atât de flagrantă încît să existe vreun considerent de a chema la lot șase jucători care manifestă serioase insuficiențe fizice și tehnice.

Și pentru că tot sîntem la capitolul întrebărilor fără răspuns am ridică chestiunea, mult dezbătută, a pregătirii centralizate a juniorilor, a lăsării acestora la mina cluburilor care, utilizîndu-i prea rar în „focul” meciurilor oficiale, îi lasă pradă unui dulce far niente.

Cu aîzi mai mult cu cît răminerea la cluburi micșorează evident din cota de responsabilitate pe care-o incumbă funcția de antrenor federal. La urma urmei, ce se poate solicita a acestuia, atunci cînd are la dispoziție jucători doar 20-30 de zile pe an?

În rezumat, desă recunoaștem că politica dusă cu juniorii este mult mai realistă decît în ultimii ani sub aspectul respectării limitei de vîrstă, oțdem că federația de fotbal trebuie să analizeze temeinic stadiul pregătirilor în vederea participării la turneul U.E.F.A. din primăvară.

Ovidiu IOANIȚOIA

„FIICA MEA A ALES PROFESIA, ALȚII PREFERĂ SPORTUL...”

(Urmare din pag. 1)

medic, oferindu-i prin conferințe și simpozionuri posibilitatea unui contact permanent cu ideile noi, de mare curaj și sensibilitate, ce apar în științele medicale. Toate aceste lucruri cer însă timp. O cantitate enormă de timp. În lumea sportului lucrurile nu diferă absolut de loc. Pe vremea cînd eram tînăr, în anii studenției, făceam de două ori pe săptămîna antrenament și reușeam să alerg 1500 m în jurul a 4 minute, fiind în acest fel, dacă vrei, un sportiv bun. Dar, cum spuneam, și în sport progresul ne-a uimit pur și simplu. Marile performanțe ce se realizează azi sînt în mod indiscutabil rodul a mii de ore de muncă. Cine ar mai putea să realizeze timpurii de valoare la 1500 m, să zicem de ordinul a 3:35,0 cu două antrenamente pe săptămîna? Este de neconceput! Și atunci, știind că aceste rezultate excepționale se plămădează în anii de învățătură, în anii de formare profesională, în condițiile de care am amintit, unde poate găsi un tînăr cantitatea de timp necesară realizării sale depline pe ambele planuri? Eu, cu toată sinceritatea, vă mărturisesc că nu pot explica acest fenomen în alt fel decît prin sacrificarea unuia din preocupări în favoarea altelei.

— Opiniați, așadar, pentru o profesionalizare a sportului de performanță?

— Nu așa ceva am vrut să spun. Nu am calitatea și nici nu am reflectat serios la acest lucru pentru a da soluții. Dar comunicîndu-vă opiniile mele, m-am gîndit

cu toată sollicitudinea la drama tînărului care este obligat să oscileze între acești doi poli care-l atrag cu forță. Eu am trăit de aproape o astfel de frîmțare. Fiica mea (Pia Brînzeu, n.n.) a fost — și cred că este încă — o bună jucătoare de șah. A cîștigat campionatul național de junioare și s-a calificat, apoi, în finala campionatului senioarelor. M-am bucurat din toată inima și ca părinte, dar și ca pasionat al șahului. A intervenit însă, un moment crucial: studentia fruntașă sau sahistă cu renume? Dragostea pentru studiul teoriilor sahistice începuse să intre în conflict cu dorința de a se afirma, încă din anii studenției, în profesie. În fața acestei alternații, pe care probabil mulți alți tineri o trăiesc, a sacrificat sportul de performanță. Șahul a rămas un bun mijloc de destindere și chiar de afirmare pe plan competițional, dar numai în limitele timpului liber. Altfel, nu se poate...

— Există totuși posibilitatea apariției unor fenomene biologice, ale căror cauzități fizice cu totul teșite din comun să influențeze atîngerea plafonului marilor performanțe, fără sacrificii de timp prea mari. Poate în felul acesta s-ar găsi un răspuns la întrebarea noastră...

— Eu și în această direcție rămîn totuși sceptic. Vedeti, astfel de fenomene biologice trebuie înțeles depistate, existînd decît un avantaj al naștinilor cu o populație mai numeroasă. Deoarece este de necontestat că cu cît baza de selecție are o arie mai mare, cu atît cresc șansele

de a găsi oameni-excepții. Și apoi, mă gîndesc că ar fi trist, mai trist pentru noi ce ce iubim sportul, să vedem că marile competiții internaționale, începînd cu Jocurile Olimpice, se rezumă, de fapt, la dispute ale unor abateri de la potențialul biologic normal. Dar, aveți noate dreptate. În fond performanțele la care s-a ajuns astăzi în atletism, naștie sau haltere sînt totuși și rodul unor calități fizice excepționale sau al unor particularități anatomice. Însă și așa ele se cer cizelate, tot prin multe strădăni și prin consum de timp, pentru a izbîndi în această luptă de continuă depășire a posibilităților umane.

— Și atunci?

— În sfîrșit, cred că sportul de certă calitate, care generează marea performanță, trebuie privit altfel. Nu la fel cum privim activitatea sportivă de destindere sau cea competițională lipsită de accente de grandoare și care este un excelent mijloc de a cultiva ambiția, perseverența, dirzenia și chiar curajul. Într-un alt fel, dar cum, vă repet, imi este dificil să concretizez. Poate, în viitor, campionii olimpici sau mondiali vor avea îngăduința să beneficieze oficial de condiții speciale de pregătire. O asemenea posibilitate le va schimba, eventual, situația de sportivi amatori. Dar, cel puțin în ce mă privește, aceasta nu va altera cu nimic dragostea și prețuirea ce le-o port, ca și admirația ce o merită pentru excepționalele dovezile ce ni le furnizează cu privire la capacitatea fizică a speciei umane.

— Tovarășe rector, veniți la teză sau încep singur?

— Întrebarea a căzut brusc în era adreșată de un tînăr ce intrase ușurel pe ușă, încît n-am băgat de seamă.

— Mă scuzați. Tema discuției noastre este captivăntă. Dar timpul se scurge implacabil și eu, încă de mult, am sacrificat sportul pentru profesie. Ceea ce fac și acum...

Așa încît convorbirea noastră cu prof. dr. docent PIUS BRÎNZEU, rector al Institutului de Medicină din Timișoara, s-a încheiat aici. Nu înainte însă de a mulțumi călduros eminentului dascăl pentru minunile acordate, și pe această cale, sportului.

Bilanț grăitor...

După cum se știe, în intervalul ultimelor patru luni (1 august-1 decembrie), echipa națională de juniori a susținut nouă jocuri, dacă nu socotim și meciul retur, desfășurat la Giurgiu, în compania reprezentativei Turciei (0-1), dintre care a cîștigat trei, a realizat două „draw-uri” și a pierdut patru (de fapt, cinci). Evident, sîntem martorii unui bilanț precar. Ba mai mult, trebuie adăugat că din cele trei jocuri disputate acasă, românii n-au cîștigat decît unul (3-1 cu Turcia, la Moreni) obținînd cu dificultate un egal (1-1 cu R.D.G.) și pierzînd în fața selecționatului Ankarai, la capătul unei evoluții de-a dreptul înfrîntătoare...

Analiza activității competiționale a sezonului încredințată tiparului de către prof. Gh. Ola susține că menirea echipei naționale de juniori este aceea de

LOTO — PRONOSPORT

Programul concursului Pronosport Nr. 52 — ultimul concurs al anului 1968 — este următorul:

- I Lazio — Foggia (pronostic pauză)
- II Lazio — Foggia (pronostic final)
- III Spal — Como (pronostic pauză)
- IV Spal — Como (pronostic final)
- V Mantova — Brescia (pronostic pauză)
- VI Mantova — Brescia (pronostic final)
- VII Catania — Catanzaro
- VIII Lecco — Padova
- IX Monza — Livorno
- X Perugia — Bari
- XI Reggina — Modena
- XII Cesena — Ternana
- XIII Reggina — Genoa

Azi, este ultima zi pentru procurarea biletelor la concursul

Pronoexpres de miine, a căru trageră va avea loc la ora 18,30 în Capitală, în sala din str. Doamnei nr. 2.

Trageră va fi radiodifuzată.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 51 DIN 18 DECEMBRIE 1968

Extragerea I: cat. I: 2,5 variante a 107.100 lei fiecare; cat. a II-a: 144 a 971 lei; cat. a III-a: 3.441 a 40 lei.

Extragerea a II-a: cat. A: 3 variante a 37.367 lei fiecare; cat. B: 302 a 371 lei; cat. C: 4.945 a 22 lei.

Premiile de la extragerea I cat. I au fost obținute de: Valter Dumitru din Botoșani = 107.100 lei, Hadnagy Petru din com. Zagon = Covasna = 107.100 lei. David Ioan din Tg. Mureș (50%) = 53.550 lei.

PRIVIND MAI ADÎNC CAUZELE...

Intăișăm mai jos punctele de vedere ale redacției noastre referitoare la sectorul reprezentativ de juniori și la politica în vîrtutea căreia aceasta este dirijată.

„Căli” tinerele talente ale fotbalului românesc pentru un ipotetic randament superior în cadrul reprezentativei țării, încercîndu-se astfel o deplasare momentană a atenției celor ce urmăresc soarta juniorilor români de la REZULTAT LA PERSPECTIVĂ. Explicția vitioarei „materii prime” pe care atelierul juniorilor o va furniza, poate, primei reprezentative a țării este un argument la care subscrim cu convingere, fără a uita, însă, că în toamna premergătoare celei mai importante competiții fotbalistice destinate juniorilor — turneul U.E.F.A. — scopul major al echipei de juniori nu mai ține, stricto sensu, de sectorul perspectivei, ci de acela al realizării unei trepte pregătitoare care să garanteze o comportare cel puțin onorabilă la infilairea young-soccerului continental.

O, este aproape IMPOSIBIL ca o echipă care a obținut rezultate cel mult modeste un întreg sezon, să se metamorfo-

zeze peste noapte în ajunul unei competiții europene de anvergură.

Am asistat, nu de mult, la ședința de analiză a activității echipei Progresul în turul acestui campionat.

S-au spus multe cuvinte în această ședință: unele mai severe, altele mai dulci, unele cu un continut mai dens, altele mai la suprafața fenomenelor.

Titlul de mai sus, un titlu cifrat, exprîmă în prima, a doua și a „n-”a analiză mai mult decît orice cuvinte, la-tă-i cheia: de la 15 iulie și pînă la 1 decembrie s-au scurs 139 de zile; dintre acestea, 130 au însemnat ZILE LUCRĂTOARE pentru echipa bucureșteană Progresul. Defalcînd, cum ar zice economiștii, cele 130 de zile au însemnat: 91 zile de antrenament + 13 zile de campionat + 7 meciuri internaționale + 17 jocuri de pregătire.

Acet laborios program, impresionant la prima vedere, exprîmă, de fapt, o organizare metodică, științifică, care ar trebui să stea la

baza activității tuturor echipelor noastre de performanță, reprezentînd un fel de platformă comună.

Sigur, s-ar putea obiecta că rezultatele echipei Progresul sînt departe de a fi bune. Adevăr incontestabil! Ceea ce nu trebuie, însă, ignorat este baza de pornire a echipei bucureștene.

Rămăsă în divizia A prin urechișle... barajului, cu un lot de valoare modestă, în care — anul trecut — 3-4 individualități luptau pentru menținerea pe linia de plutire, Progresul s-a depășit în această toamnă pe sine, reușînd, și prin curajoză infuzie de elemente tinere, să capete un profil după care pînă acum a alergat în van.

Reducînd vorbele, se poate conchide că MUNCA, munca intensă a îndreptat o echipă la care mulți îi întrevedeau, la începutul acestui campionat, un viitor obscur, ca să nu zicem trist...

M. POPESCU

130 DIN 139...

REINTILNIRE CU ION TIRIAC

● UN MARE JUCATOR TREBUIE SA FIE SI UN ATLET! ● TERENUL DE PARCHET IMBUNATA-TESTE TEHNICA ● 32 DE TITLURI CISTIGATE IN 40 DE SAPTAMINI ● PROIECTE SI DORINTE PENTRU 1969

Absent aproape o luna de zile, Ion Tiriac a revenit in tara, dupa o serie de turnee intreprinse in Italia. Usor bronzat, cu aer meridional, tenisul nostru este bine dispus si la fel de vobul precum il cunoastem. Este si normal daca ne gindim ca si in aceasta ultima luna a anului el a mai adauga palmaresului sau noi succese prestigioase. Despre ultimul, cel din concursul international de la Ancona, reputatul comentator Rino Bertolotti era aprecierii elogioase. Intr-adevar, intr-un articol publicat in chener, in pagina 1, din ziarul „Stadio” din Bologna, privind supratitlul „Tiriac devine invingator asupra lui Cox” si titlul „Ce tenis frumos la Ancona!”, specialistul italian scrie urmatoarele: „Era trecut de ora 1 noaptea cand peste 400 de spectatori se mai gaseau inca la Palatul sporturilor din Ancona pentru a admira loviturile lui Cox si Tiriac. Singurul Cox, blondul englez ajuns faimos dupa primul open din lume (la Inceputul stagium — la Bourne mouth) ca si pentru ca a inregistrat victorii in fata unor renumiti profesionisti ca Gonzales si Emerson, se arata obosit de finala de dublu barbati, dar mai ales de presingul lui Tiriac. Acesta nu-i dadea nici un ragaz cu focul sau tenace, cu contre surprinsoare, combinate cu treceri ultra rapide si returneri care de cele mai multe ori erau hotaratoare. Cox oferea un mare spectacol prin servicii formidabile, urmate de atacuri la fileu si voleuri irezistibile. A fost o finala uluitoare”.

Si, in incheiere, Rino Bertolotti adauga: „Morala turneului de la Ancona este inca o data aceasta: un mare jucator de tenis trebuie sa fie si un atlet. Cum este, de altfel, Tiriac”.

Rugindu-l sa-si spuna parerea despre ultimele lui concursuri din 1968, redevabilul jucator roman ne-a raspuns: „Cu toate ca jocul pe o suprafata de teren repede — pe parchet — ma dezavantajeaza, opinia ca el ridică mărirea sportiva si tehnica individuala. Prin diferenta radicala care exista intre jocul pe zgră și cel de pe parchet, un tenisman isi completeaza calitatile tehnice si in special pe cele fizice. Ma refer, indesebi, la schimbarea totala a alergării si la lovitura mingii numai din alergare. Cu alte cuvinte, jo-

cul stafe este eliminat sută la sută. In ce priveste valoarea turneului de la Ancona, de pildă, ea a fost foarte ridicată, printre concurenți aflându-se specialistii ai genului — teren cu parchet — cum sint Cox, Curtis, El Shaffei (campion international al R. F. a Germaniei pe teren acoperit — Bremen), Arilla si Pietrangeli.

— Cum te simți ca proaspăt membru al celebrului club milanese Canottieri Olona si ce proiecte ai pentru anul viitor?

— Sint incantat de primul meu contact pe care l-am luat la Canottieri Olona. Am fost primit prieteneste de noi mei colegi, cei mai multi de certă valoare ca Mulligan, Pietrangeli, Ivanovici, El Shaffei. Citu priveste perspective, pentru luna ianuarie sint prevăzute fie două turnee, la Torino și Taormina, fie un turneu de o luna de zile de intiniri demonstrative. In februarie, s-ar putea să fiu prezent la turneele pe teren acoperit din S.U.A. In cazul cind nu plec in S.U.A., voi juca la unul sau două concursuri pe teren acoperit din Europa. Apoi, de la inceputul lui martie, voi concura in circuitul european de primăvară care se incheie cu „Internationalele” Italiei de la Foro Italico (17-26 aprilie). După care, voi fi prezenti să iau startul in „Cupa Davis”.

— Fiind la sfirsit de an, cum iti apreciezi rezultatele din 1968?

— Din cei 15 ani de cind joc, acesta il consider a fi cel mai bun.

Tiriac are dreptate. El s-a gindit probabil la cele 32 de titluri internationale cistigate; la faptul ca din cele 52 de săptămâni, a jucat 40, evoluind in 30 de turnee, in 17 iesind invingator, printre care la campionatele internationale ale Elvetiei, Siciliei, Romei, Calcuttei. De asemenea, el a fost finalist la „Internationalele” Suediei, Indiei, Bavariei, numărind printre invinsi pe Santana, Okker, Mulligan, Pietrangeli, Ivanovici, Franulovici, Metreveli, Ruffels, Mac Millan. Apoi, Tiriac s-a calificat in sferturile de finala la Foro Italico, iar la Roland Garros a realizat același lucru, fiind eliminat in cinci seturi de Rod Laver.

— Care este locul pe care crezi că il ocupi in ierarhia internationala?

— Revisitele de specialitate ma situează pe pozitia a 7-a

DE ADAMICH A CISTIGAT TEMPORADA

Ultima probă din „seria” curselor automobilistice din Argentina, „Temporada”, a fost cistigată de sportivul englez Piers Courage (pe „Brabham”), parcurgind 210,400 km in 17 37:17.3. Pe locurile urmatoare: Rindt (Austria) pe „Brabham”, Siffert (Elvetia) pe „Tecno”, Oliver (Anglia) pe „Lotus” și De Adamich (Italia) pe „Ferrari”.

In clasamentul general (pe patru curse) italianul Andrea de Adamich a ocupat primul loc.

C. COMARNISCHI

FOTBAL PE GLOB

ARGENTINA — IUGOSLAVIA 1-1, LA BUENOS AIRES I

La Buenos Aires, intr-un meci amical desfasurat in noaptea pe stadionul „Mar del Plata”, Argentina si Iugoslavia au terminat la egalitate: 1-1.

Fotbalistii iugoslavi au avut initiativa in primele 35 de minute. Ei au deschis scorul in minutul 20 prin Musевич. In minutul 74, fotbalistii argentinieni au egalat prin Olmedo.

CU TOATA DOMINAREA GAZDELOR, MEXIC — R. F. A GERMANIEI 0-0

Peste 50.000 de spectatori au urmarit la Ciudad de Mexico intalnirea internationala dintre selectionatele Mexicului și R.F. a Germaniei. Meciu s-a incheiat la egalitate 0-0.

In prima repriza fotbalistii mexicani au dominat majoritatea timpului, insa nu au reusit sa depaseasca masiva aparare a oaspetilor din rindul căror s-a remarcat in mod deosebit portarul Maier. In repriza a doua, meciul s-a desfasurat pe ploaie. Si in aceasta repriza gazdele au dominat teritorial dar nu au putut fructifica nici una din ocaziile ivite.

Arbitrul Augusto Robles (Guatemala) a condus urmatoarele formatii:

MEXIC: Mota-Vantolra, Pena, Nunez, Perez, Gonzalez, Diaz, Lopez, Borja, Cisneros (Morales), Padilla.

R.F. a GERMANIEI: Maier-Vogts (Olhaußer), Bella, Beckenbauer, Patzke, Overath (Wimmer), Lorenz, Dörfel, Held, Ulaass, Gerwin (Volkert).

CAMPIONATE, STIRI

BELGIA. — Etapa a 14-a: F. C. Liege-St. Trond 0-0; Racing White-F. C. Bruges 0-1; Lierse-F. C. Malines 4-2; La Gantoise — Daring 2-0; Waregem-St. Gilloise 3-1; Beveren-Standard 0-0; Beveren-Beerschot 1-0; Anderlecht-Charleroi 3-1. Clasament: Standard cu 19 p., F.C. Bruges, Charleroi și Anderlecht cu cite 18 p. etc.

OLANDA. Etapa a 16-a: Feijenoord-F. C. Twente 3-0; M. V. V. Telstar 3-0; D.W.S.-Holland Sport 2-1; P.S.V.-Volendam 4-2 Meclurle A.D.O.-Ajax, G.V.A.V.-Sittardia și Go Ahead-Sparta au fost aminate.

Clasament: Feijenoord cu 29 p., F. C. Twente — 28 p., Go Ahead — 22 p. (un joc mai putin) etc.

GRECIA: Panathinaikos Atena-Ethnikos Pireu 1-0; Olympiakos Pireu-Veria 0-0; A.E.K. Atena-Trikala 5-1; Aris-Apolon 0-0; Halkis-P.A.O.K. 1-1; Heraklis-Lemisos 4-0; Panse-raitkos-Vyzas 3-0. Clasament: Panathinaikos cu 32 p., Olympiakos 31 p., A.E.K. 29 p. etc.

SPANIA. — Atletico Madrid-Valencia 2-2; Pontevedra-Atletico Bilbao 1-0; Saragossa-Deportivo Coruna 3-1; Elche-Espanol 1-0; Barcelona-Sabadell 2-0; Granada-Cordoba 3-0; Malaga-Real Madrid 1-2; Las Palmas-Real Sociedad 4-0. Clasament: Real Madrid — 25 p., Las Palmas — 20 p., Barcelona — 19 p., Elche — 18 p. etc.

PORTUGALIA: Etapa a 13-a: Varzim-Aleico 1-0; Leixoes-Sporting 1-0; San Joaense-Guimaraes 1-1; Setubal-C.U.F. 1-1; Braga-Academica 0-0; Belenense-F.C. Porto 1-1; Benfica-Tomar 4-0. Clasament:

F.C. Porto cu 20 p., Benfica 19 p., Guimaraes-17 p.

● Cunoscutul fotbalist cehoslovac Jan Lala a semnat un contract pe o perioada de doi ani cu clubul Lausanne Sport, care in prezent conduce in campionatul Elvetiei. Lala a jucat in ultimul timp la Slavia Praga. El este in virsta de 30 de ani și a evoluat de 37 de ori in reprezentarea Cehoslovaciei.

● In „Cupa Europei Centrale”, Admira Viena — Vardar Skopje 3-0.

● Algeria — Franța (tineret) 1-1, la Oran.

● In cadrul adunării generale a federatiei franceze de fotbal a fost ales noul presedinte al acestui for. Cu unanimitate de voturi a fost desemnat ca nou presedinte al federatiei Jacques Georges.

● La Tegucigalpa in cadrul preliminariilor campionatului mondial de fotbal (grupa a 13-a subgrupa I), in primul meci: Honduras-Costa Rica 1-0 (1-0).

KEINO, ALERGĂTORUL DIN SAVANĂ

DECEPTIE DUPA DECEPTIE DAR, IN FINAL, UN TITLU OLIMPIC — UN NECUNOSCUT SE AMESTECA IN DUELUL JAZY — CLARKE — CUM INTRA ALERGAREA IN OBISNUINTA KENIENILOR.

In postură de tală, Kipchoke Keino pare să fi trădat atletismul pentru balonul rotund care îl fărâncează pe copiii de pe toate meridianele

Mexico, 1968. Prima finală a cursa de 10.000 m. Cu eforturi supraomenești, marele Ron Clarke încearcă să obțină mult așteptata medalie de aur. Dar este imposibil să lupți la 2240 m cu africanii. Dintre ei, Keino impune cel mai mult respect și parca toți îi fac jocul. Dar, surpriză. La un moment dat in turele decisive, el se oprește — probabil sufocat — dar, apoi, traversează terenul gazonat și se îndreaptă spre sosire ca să-l felicite pe primul campion olimpic al atletismului kenian, prietenul său Naftali Temu. Bucurie pentru victoria lui Temu, amărăciune pentru nereușita sa. A doua cursă, cea de 5.000 m. După ce trece de serii, în finala Keino este învins într-un finis electrizant și în mod oarecum neașteptat, de alt african, tunisianul Gammoudi. Altă deceptie! Va fi Keino sortit ca și Jazy sau Clarke să incheie bilanțul activității olimpice fără

o medalie de aur? Ultima încercare, ultima speranță. Finala cursei de 1500 m. Dar putea crede cineva că acest „copil teribil” al semifinalei mondiale, Jim Ryan ar putea fi înfrânt? Doar Keino, care își întocmiese un plan tactic pe care nici el nu spera că-l va putea respecta: un ritm infernal, de la început, care să-l distanțeze de Ryan și să-l pună la adăpost de fantasticii finis al americanului. Și, într-adevăr cursa se realizează întocmai după programul său și vic-

toriza senzațională a lui Keino vine să-i răsplătească anii de pregătire, de eforturi.

Keino s-a născut în ianuarie 1940 (data precisă nu o cunoaște) la Kapchenoyive, o localitate care nu figurează pe hărți. Ea este situată în regiunea Nandi, într-o zonă muntoasă locuită de tribul Kalenji. Părinții săi erau modesti cultivatori, care munceau din greu o bucată de pământ puțin roditor, pentru a-l întreține pe Kipchoke și pe cele trei surori ale sale. Și dacă ar fi fost numai atât! Dar mai veneu și oamenii răi, din triburi învecinate, și furau vite aparținând tribului lui Keino. În noaptea următoare, oamenii din tribul Kalenji trebuiau să aibă o alergare zecă de kilometri, fără zgomot, prin savană, pentru a reîntra în posesia animalelor furate.

Iată cum alergarea intra în obisnuința kenienilor încă de la o virstă fragedă. A fost nevoie de puțină organizare și de un antrenor străin Jean Velizian — în această „mină de aur” a alergătorilor, pentru ca rezultatele și campionii să-și facă apariția.

Pe măsură ce anii au trecut tinărul Keino s-a dezvoltat. Azi el măsoară 1,75 m și are o greutate de 70 kg. Până la virsta de 17 ani a urmat școala pe care a abandonat-o din lipsă de mijloace materiale.

Si au trecut anii. Intre timp, Keino s-a căsătorit cu Jenny, profesora la o școală din Nandi; au un băiat — azi — de trei ani, iar el a devenit inspector adjunct la școala de poliție din Kiganjo, localitate aflată la peste 200 de km de locul de muncă al soției sale!

Keino face cunoștință cu atletismul de performanță în anul 1962, cind realizează 4:07,0 pe o milă și 13:45,8 pe 3 mile. Rezultate foarte bune pentru primul său sezon competițional. In anul 1963, el nu participă decit la citeva concursuri de cross dar la nici o cursa pe pistă. Primul său contact cu sportul mondial îl are în 1964, cu prilejul Jocurilor Olimpice de la Tokio. Marii campioni ai timpului nu îl impresionează prea mult ba, mai mult, el întrece multe celebrități în cursa de 5.000 m unde se clasează pe locul 5, iar la 1.500 m ajunge până în semifinale, la 0,6 sec de mult după recordman mondial Michel Jazy! Dar timpul trece și atletul kenian este uitat. A venit însă, celebra cursă din 30 iunie 1965 la Helsinki, care a adunat toată elita fondului mondial, în frunte cu Clarke și Jazy (marele duel al anului). Dar, stupoare! Un necunoscut alergător de culoare se interpune între ei, întrecându-l pe Clarke campionul recordurilor mondiale din ultimul deceniu, 13:28,2 au arătat atunci cronometrele. Lumea îl retine, acum, Keino doboară, apoi, recordul mondial la 5.000 m cu 13:24,2 în 1965, realizează un nou record mondial la 3.000 m cu 7:39,6 (record încă neîntrecut) și cucereste titlul olimpic la 1.500 m. Să ne mai mire faptul că numele său a devenit sinonim cu al marilor eroi africani!

NEW YORK, 23. — Proba masculină de slalom uriaș din cadrul concursului international de schi de la Aspen (Colorado) a fost cistigată de tinărul sportiv japonez, in virsta de 19 ani, Hank Hashiwa. Invingătorul a realizat in cele două manșe timpul de 2:13,70 (108,55 plus 105,15). Pe locurile urmatoare s-au clasat: Jerre Elliott — 2:13,93 și Rick Chafee — 2:14,24.

In proba similară feminină, pe primul loc s-a clasat Kild Cutter cu 1:12,82 (s-a disputat o singură manșă), urmată de Erica Skinger — 1:13,36 și Marilyn Cochran — 1:13,50.

UN SCHIOR JAPONEZ PRIMUL LA SLALOM URIAȘ

NEW YORK, 23. — Proba masculină de slalom uriaș din cadrul concursului international de schi de la Aspen (Colorado) a fost cistigată de tinărul sportiv japonez, in virsta de 19 ani, Hank Hashiwa. Invingătorul a realizat in cele două manșe timpul de 2:13,70 (108,55 plus 105,15). Pe locurile urmatoare s-au clasat: Jerre Elliott — 2:13,93 și Rick Chafee — 2:14,24.

GAMMOUDI INVINGATOR LA BARCELONA

Cunoscutul atlet tunisian, Mohamed Gammoudi, a cistigat crossul international desfasurat la Barcelona. El a parcurs cei aproximativ 8.000 m ai trasului in 24:38,8. Pe locurile urmatoare s-au clasat Ahmed Zadden (Tunis) in 24:43,8 și Alvarez (Spania) in 24:50,0.

La Saint Fons a avut loc meciul international de volei dintre echipele masculine ale Franței și Italiei. Voleibalistii italieni au obținut victoria cu scorul de 3-1 (13-11, 3-15, 15-3, 15-8). In deschidere, echipa feminină a Franței a dispus cu scorul de 3-2 (16-14, 15-10, 10-15, 3-15, 15-13) d-echipa Italiei.

LA SOPRON (UNGARIA), IN CADRUL „CUPEI CUPULOR” LA BASE-

LA SAINT FONTS a avut loc meciul international de volei dintre echipele masculine ale Franței și Italiei. Voleibalistii italieni au obținut victoria cu scorul de 3-1 (13-11, 3-15, 15-3, 15-8). In deschidere, echipa feminină a Franței a dispus cu scorul de 3-2 (16-14, 15-10, 10-15, 3-15, 15-13) d-echipa Italiei.

CAMPIONUL MONDIAL DE BOX LA CATEGORIA USOARĂ, JOSE

LA SOPRON (UNGARIA), IN CADRUL „CUPEI CUPULOR” LA BASE-

VARȘOVIA: PRIMUL SIMPOZION DESPRE „TEORIA TEHNICII SPORTIVE”

Simpozionul international cu tema „Teoria tehnicii sportive” de la Varșovia s-a bucurat de prezența a numeroși tehnicieni, cercetători științifici și practicieni din tara gazdă, precum și din Uniunea Sovietică, România, R. D. Germană, Ungaria și Bulgaria. Au fost prezentate un număr de 21 de referate, unele deosebit de valoroase, referind preocupări, cercetări și concluzii importante privind rolul actual al teoriei tehnicii sportive. Remarcabile, printre acestea, cele două referate expuse de reprezentanții țării noastre, prof. VICTOR COJOCARU („Preocupări și realizări în teoria, creșterea și metoda tehnicii sportive în România”) și prof. I. MAIER („Metoda pentru analiza interdependenței între elementele tehnice și activitatea motrice în mișcările sportive”), care au primit o apreciere deosebită, fiind considerate contribuții importante la succesul lucrărilor.

— In ce au constat contribuțiile la punerea la bază a teoriei, cercetătorilor și aplicațiilor cu privire la tehnica și metoda sportiva?

— In primul rind, a fost stabilită importanța sprijinului unor științe auxiliare (fizica, fiziologia, biomecanica, electronica, matematica etc.), pentru măsurarea, înregistrarea, creșterea și interpretarea mișcărilor din tehnica sportiva. S-a desprins, de asemenea, concluzia că știința nu trebuie să fie ruptă de aplicative practice, ci să fie folosită complex atât la progresul concepției despre tehnică și antrenament tehnic, cit și la concepția și metodologia cercetărilor asupra teh-

nicii în teorie și în practică. De altfel, in cursul lucrărilor simpozionului, interesul participanților s-a îndreptat in mod special spre temele cu conținut aplicativ.

— Reșim din cele relatate până acum că acest prim simpozion international și-a propus să suneze dezvoltarea teoriei, cercetării și aplicațiilor practice referitoare la tehnica sportiva, să coreleze și să valorifice activitatea științifică pusă în serviciul perfecționării muncii de instruire in vederea obținerii unor performanțe cit mai ridicate. Care au fost — pe această linie — problemele evidente în referate și discuții?

— Printre altele: cunoașterea și perfecționarea continuă a tehnicii; rolul important al unor factori, cum sint: scheletul, mușchii, articulațiile, cețile musculare; testele și probele de control pentru aprecierea tehnicii; orientarea individualizată spre tehnică cea mai eficientă; orientarea individualizată in instruirea tehnică; dirijarea multidisciplinară a antrenamentului tehnic; interdependența dintre tehnică și alți factori; posibilită-

— Interviu cu prof. VICTOR COJOCARU —

— In ce au constat contribuțiile la punerea la bază a teoriei, cercetătorilor și aplicațiilor cu privire la tehnica și metoda sportiva?

— In primul rind, a fost stabilită importanța sprijinului unor științe auxiliare (fizica, fiziologia, biomecanica, electronica, matematica etc.), pentru măsurarea, înregistrarea, creșterea și interpretarea mișcărilor din tehnica sportiva. S-a desprins, de asemenea, concluzia că știința nu trebuie să fie ruptă de aplicative practice, ci să fie folosită complex atât la progresul concepției despre tehnică și antrenament tehnic, cit și la concepția și metodologia cercetărilor asupra teh-

— In ce au constat contribuțiile la punerea la bază a teoriei, cercetătorilor și aplicațiilor cu privire la tehnica și metoda sportiva?

— In primul rind, a fost stabilită importanța sprijinului unor științe auxiliare (fizica, fiziologia, biomecanica, electronica, matematica etc.), pentru măsurarea, înregistrarea, creșterea și interpretarea mișcărilor din tehnica sportiva. S-a desprins, de asemenea, concluzia că știința nu trebuie să fie ruptă de aplicative practice, ci să fie folosită complex atât la progresul concepției despre tehnică și antrenament tehnic, cit și la concepția și metodologia cercetărilor asupra teh-

— In ce au constat contribuțiile la punerea la bază a teoriei, cercetătorilor și aplicațiilor cu privire la tehnica și metoda sportiva?

— In primul rind, a fost stabilită importanța sprijinului unor științe auxiliare (fizica, fiziologia, biomecanica, electronica, matematica etc.), pentru măsurarea, înregistrarea, creșterea și interpretarea mișcărilor din tehnica sportiva. S-a desprins, de asemenea, concluzia că știința nu trebuie să fie ruptă de aplicative practice, ci să fie folosită complex atât la progresul concepției despre tehnică și antrenament tehnic, cit și la concepția și metodologia cercetărilor asupra teh-

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

Echipa de hochei pe gheață a Cehoslovaciei, care intrerprete un turneu in Canada, a evoluat la Ottawa in compania unei selectionate a țării gazdă. Hocheiștii canadieni au terminat invingători cu scorul de 7-3 (0-1, 3-0, 4-2).

In concursul de patinaj de la Hamar (Norvegia) proba masculină de 500 m a revenit patinatorului Holmgren (Suedia), in 40,6, Verkerk (Olanda) a cistigat proba de 1.500 m cu 2:11,0.

La Heeroven (Olanda) s-a disputat un concurs international feminin de patinaj viteză. Proba de 1.000 m a fost cistigată de olandeza Stien Kaiser in 1:36,0 (nou record al pistei).

Primul concurs international de sărituri cu schiurile a avut loc la Oslo, Victoria a revenit norvegianului Bjørn Wirkola, care a realizat 231,1 puncte. Au urmat in clasament compatrioții săi Roldalseth — 215,5 puncte și Tomtun — 214,7 puncte.

INAINTE DE A VENI LA BUCUREȘTI...

BRUXELLES, 23. — Selectionata de box a Belgiei și-a anunțat oficial participarea la cea de-a 18-a ediție a campionatelor europene de la București. Programul de antrenament și selecție al echipei prevede ca prim test meciul dintre echipa Anversului, avind in componență pe campionii Belgiei și formația orașului Rotterdam. Meciu va avea loc la 25 ianuarie. Următoarele două criterii le constituie fazele finale ale campionatelor Belgiei, ediția 1969, programate la Herentals și Anvers. In programul de pregătire mai figurează meciurile Belgia-Franța și Belgia-Luxemburg. Inainte de a pleca la București, selectionabilii se vor antrena două săptămâni in centrul de la Ostende.

ultimund interlocutorului nostru pentru punctele de vedere exprimate, sugerăm tuturor forurilor tehnice de specialitate să se dezbata in continuare principalele probleme privind teoria tehnicii sportive.

A INCETAT DIN VIAȚĂ, in virsta de 86 de ani, fostul campion mondial de box la categoria grea, americanul Jess Willard. Acesta a devenit campion al lumii la 5 aprilie 1915, invingându-l prin k.o. in rundul 26 pe Jack Johnson și a pierdut titlul la 4 iunie 1919 (Tolledo) fiind făcut k.o. in rundul 4 de celebrul Jack Dempsey.

INTR-UN MECI CONTIND pentru competiția internatională de tenis de masă „Liga Europeană”, la Hesperange s-au intilnit echipele Luxemburgului și Olandei. Jucătorii olandezi au obținut victoria cu scorul de 5-2.

telex-radio-telefon

LA SAINT FONTS a avut loc meciul international de volei dintre echipele masculine ale Franței și Italiei. Voleibalistii italieni au obținut victoria cu scorul de 3-1 (13-11, 3-15, 15-3, 15-8). In deschidere, echipa feminină a Franței a dispus cu scorul de 3-2 (16-14, 15-10, 10-15, 3-15, 15-13) d-echipa Italiei.

LA SOPRON (UNGARIA), IN CADRUL „CUPEI CUPULOR” LA BASE-